

A napkori erdőgazdák szövetkezetének vadaskertjéről „valójában” mit kellene tudni

Tisztelt Leipold Árpád Úr!

Meg kell vallanom, hogy nehezen szántam el magam e sorok írására, mert szent meggyőződése az, hogy a médián keresztül folytatott viták résztvevői „kiforrott állásponttal” rendelkeznek és álláspontjukon nem hajlandók változtatni.

Hogy mégis megteszem, arra az Erdészeti Lapok 2000. évi júniusi száma kötelez – mint a Napkori Erdőgazdák Szövetkezetének elnökét –, mivel Ön „A vadaskertekről másképpen” című cikkében bennünket, mint Ön által negatívan megítélteket citált az olvasók elé, véleményem szerint alapos tájékozódás nélkül.

„Ez az eset (ami biztos nem egyedülálló) azért is kirívó, mert köztudomású, hogy új erdők telepítésére és ezek támogatására nincs elegendő keret, itt pedig öncélú, kétes értékű vadászati létesítmény kapott nagy összegű állami támogatást.” (Idézet a cikkből.)

Ön egy nagy tudású, tisztességes kort megélt, Németországban élő, jó szándékúnak ismert erdészeti szakember. Aki ezt Önről állította, annak szavait én nem vonom kétségbe.

Ezen bevezetés után engedje meg, hogy konkrétan rátérjek a cikkben foglaltakra.

Ön Katona József után szabadon idéz a cikk bevezetőjében. Én ehhez nem érzek elég tudást magamban, de talán jól gondolom, hogy a forrást a Bánk bányából merítette, és ebből szeretnék idézni:

*„A jó merániak legszebb lovon
ficánkolódnak, – tegnap egy kesely,
ma szürke, holnap egy farkó: – nekünk
feleség s porontyainkat kell befogni,
ha veszni ében nem kívánkozunk.*

*...Szép földeinkből vadászni berkeket
csinálnak, a-bová nekünk belépni
sem szabad;*

*s ha egy beteg feleség, vagy egy szegény
bimlős gyerek megkívánván, lesújtunk
egy rossz galambfiat, tüstént kikötnék;
és aki száz meg százezret rabol,
bírája lészen annak, akit a
szükség garast rabolni kényszerített.”*

Ezeket a szavakat Katona József 1814-ben adta Tiborc szájába, hogy mondja el Bánknak az Úr 1213-ik esztendejében.

Rábízom mindenkire, hogy e sorokból mit tart ma aktuálisnak.

Magam és a szövetkezet közel hétszáz tagja talán azt, hogy az Európa felé vezető felzárkózásban lemaradásunk még

mindig óriási, ha hiszi, ha nem, még mindig van, aki vidékünkön kézzel veti el a mindennapi kenyérré valóját. Önöknél ma a kocsijukat változtatják az emberek úgy, mint hajdan a merániak a lovaikat.

Az 1996. évi LV. törvény a vadászati jogot, mint vagyonértékű jogot, a földtulajdonjoghoz kötötte, és ezen jogunkkal élve Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében egyedülállóan az Apagy-Napkor Községi Földtulajdonosi Közösség társult formában önállóan gyakorolja.

Ezen közösség megbízásából vadászatra jogosult a Napkori Erdőgazdák Szövetkezet. A szövetkezet a vadászatot, mint a földhasznosítás egyik lehetséges módját, folytatja a földtulajdonosok megalégedésére.

Lehet, hogy Önnek van igaza abban, hogy vadaskertünkkel nem aranybányát csináltunk, de azt elhiheti, hogy aranyeret sokan kaptunk a kemény munkától. Valóban nehezen gyógyul, és az erőfeszítésektől újra meg újra kiújul.

Ezért örültünk az említett vadászati törvénynek, mely a mi kezünkbe adta lehetőséget (bár ez akkor nem ment könnyen, ez külön történet, mely szintén megérne egy pár oldalt, de ma már nem siránkozunk), hogy „földeinkből” vadászkeret csinálhassunk.

Ezt a hatóságok nagyon komoly feltételekhez szabták, melyek teljesülését rendszeresen ellenőrzik.

Sok szakmai vitán vettem részt, ahol az erdészeti ágazaton belül előirányzott szűkös költségvetési támogatást sokan bírálták, egyes területekre biztosított forrást szűkségtelennek tartottak.

Ezzel szemben én azt javaslom – Önnek is –, hogy ne azért emelje fel a szavát, mert mások kapnak, hanem azért, mert az Ön által szükségesnek tartott terület nem.

Tisztelt Leipold Úr, higgye el, hogy a földhasznosítás jelentős területe a vadgazdálkodás, ezen belül nagy jelentősége van és valószínűleg lesz a vadaskerteknek.

Természetesen csak akkor, ha ez mások érdekeit nem sérti, és ha ezen tevékenység iránt van fizetőképes kereslet. Ma mi úgy látjuk, hogy az erdőgazdálkodás, a szántóföldi növénytermesztés jövedelmezősége igen csekély, és sokszor nagyon komoly értékesítési gondok jelentkeznek. Ezzel szemben hat arab vadász hat órai kertben való tartózkodása után hét vadászó elejtését követően huszonnégy-

ezer márkát fizetett ki. Mi akkor is elégedettek leszünk, ha a beruházás tíz év alatt térül meg, és megélhetésünkhöz, orvosi költségeinkhez kismértékben hozzájárul.

Lehet, hogy Önnek bizonyos esetekben igaza van akkor, mikor az erdők szociális-üdülési funkciójának az elvesztéséért aggódik, de ha vette volna a fáradságot és utána néz, hogy ez a napkori esetben valójában hogy is van, akkor a következőket tapasztalja:

Az a terület, melyet bekerítettünk teljes egészében mesterségesen telepített akác-, nemesnyár-, erdeifenyő- és vöröstölgy-erdőből áll.

Ezekben az erdőkből, azt hiszem, a természetszerű erdőgazdálkodás nem lehetséges. A kerítés ezeket az erdőket a lopástól és a sajnálatosan egyre szaporodó szemeteléstől menti meg. A pihenésre vágyókat Nyíregyháza város közelében a Nyírerdő Rt. által kezelt állami tulajdonú pihenőerdők várják, melyekre a Nyírerdő Rt. komoly erőforrásokat mozgósít, hogy az Ön által említett szociális-üdülési funkciójának megfeleljen. Ha valaki mégis ezen funkciókat nem itt akarja igénybe venni, úgy azt megteheti a vadaskert környékén is, ahol az erdősültség aránya nálunk közel 30%-os. (A szövetkezet 1992-ben alakult, azóta közel 400 ha erdőt telepített állami támogatással.)

Sajnos felénk az erdőnek ezt a funkcióját még ma kevesen veszik igénybe. Remélem elhiszi, hogy nem azért, mert nem lenne rá szükségük, de sajnos az itt élő emberek jelentős részének nincs rá se ideje, se pénze. Hadd hívjam ismét segítségül Tiborc szavait:

„Te szánsz, nagyúr? Ó, a magyar se gondol

már oly sokat velünk, ha a zsebe tele van – hisz a természet a szegényt maga arra számta, hogy szülessen, éljen, dolgozzon, ébessen, sanyarogjon és – megbaljon. Úgy van, úgy! Esmérni kell az élbetellenek sorsát, minek-előtte megtudhassuk szánni is.”

Remélem, soraimmal nem bántottam meg Önt.

Ezt Ön azzal is bebizonyíthatja, hogy közelebbről megtekinti tevékenységünket és talán azt követően véleményét kifejtve rólunk, ezüstmorzsákat vagy talán még bányákat is hagyhat ránk.

Tisztelettel üdvözlöli Önt:

Támba Miklós